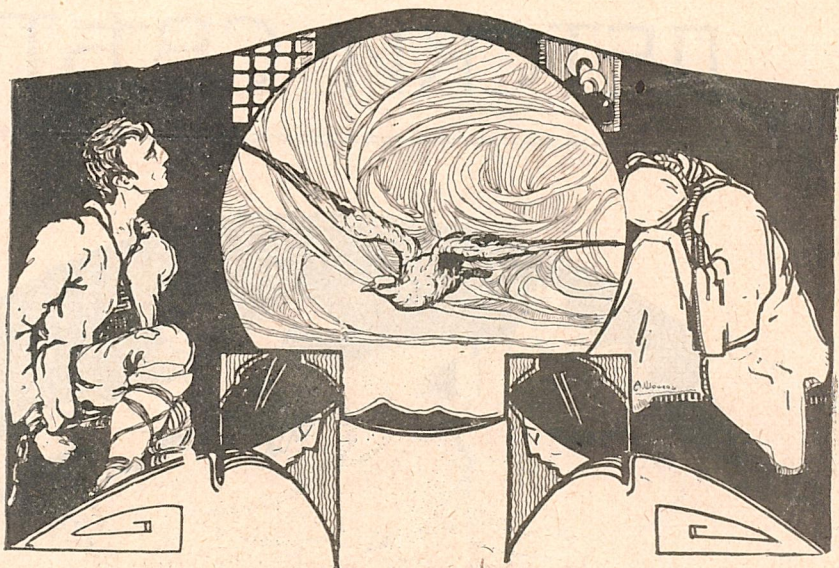

НАДМЕННАТА СТОЛИЧАНКА

Маргаритка се роди и отрасна въ столицата. Родителитѣ ѝ не бѣха бедни. Пъкѣ и тя обичаше да се сбира и дружи само съ богаташкитѣ деца, китѣше се както тѣхъ, ходѣше имъ на гости и отбѣгваше победнитѣ свои другарки, защото тѣ, както всички бедни деца, бѣха простичко облечени.

Но скоро работитѣ се промѣниха. Баща ѝ неочаквано загуби въ търговията и се принуди да заеме служба въ едно отдалечено село. Заведе тамъ и семейството си.

Маргаритка се намѣри въ тежко положение. Нѣмаше вече предишнитѣ ѝ богато облечени другарки. На всѣкжде срещаше само простичко облечени селски момичета. Нѣмаше красивитѣ кѣщи и посланитѣ съ камъни и чисти улици на столицата, нѣмаше богатитѣ магазини, отрупани съ стоки, предъ прозорцитѣ на които тя често обичаше да се заяпва. Тукъ всичко бѣше просто. Улицитѣ прашни и нечисти. Изъ тѣхъ се движеха селени, селенки, деца, добитѣкъ, кучета. Кѣщата, въ която се настаниха да живѣятъ, бѣше сѣщо проста селска кѣща. „Каква разлика отъ столицата, какви прости и лоши хора!“ си мислѣше